

ת"פ 6151/06/18 - מדינת ישראל נגד דניאל אברהה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6151-06-18 מדינת ישראל נ' אברהה ת"פ

44839-06-19

ת"פ 47594-03-18

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים ופמ"י (פלילי)
המאשימה
נגד
דניאל אברהה
ע"י ב"כ עו"ד נדב גדליהו
הנאשם

גזר דין

הנאשם שלפניי הורשע בביצוע עבירות המיוחסות לו בשלושה הליכים שונים כפי שיפורט להלן.

כתב אישום בת"פ 6151-06-18 (להלן - התיק הראשון)

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 16.8.2017 בשעת ערב באכסניה בירושלים, תקף הנאשם את המתלונן וגרם לו חבלה של ממש. באותן נסיבות הגיע הנאשם לאכסניה לאחר ששתה מספר משקאות משכרים, והחל מקלל את עובדת הקבלה במקום בכנותו אותה "שרמוטה". המתלונן, העובד במקום, ניגש לעמדת הקבלה. המתלונן הבחין בנאשם ישוב בכסא בפינת המחשב ומשחק בו. אז ביקש המתלונן מהנאשם לצאת מהמקום ולחדול ממעשיו. המתלונן דחף את הנאשם ובתגובה, קם הנאשם מהכסא, והכה את המתלונן בפניו באגרופים. כתוצאה מכך נשברה שן של המתלונן ונגרם לו סימן אדום תחת עינו השמאלית. בהמשך, עם הגיע שוטרים למקום, קילל הנאשם שוטרת באומרו: "יא מרוקו בת זונה, שרמוטה, יא זונה דפוקה". בהמשך הוא ירק לעבר השוטרים ובעט ברגליהם. בכך התנגד למעצר חוקי. בגין כל אלה הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של **תקיפה חבלנית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), ו**התנגדות למעצר**, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

כתבי אישום בת"פ 44839-06-19 ות"פ 47594-03-18 (להלן - התיק הנוסף)

במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, תוקנו כתבי האישום בתיק הנוסף לכדי כתב אישום אחד כפי שיפורט להלן.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 14.6.2019 בשעת בוקר, הלכה המתלוננת ש"א לכיוון בנק בעיר בית שמש. באותה עת הסתובב הנאשם סמוך לבנק, לאחר שצרף אלכוהול במשך הלילה הקודם. עם הגעתה של המתלוננת לבנק, היא עצרה בכספומט מחוץ לבנק. הנאשם הבחין בה וניגש אליה מאחור כשגבה מופנה אליו. הוא החל ללטף את ישבנה מעל בגדיה, ללא הסכמתה, וזאת לשם סיפוק או גירוי מיני. המתלוננת הסתובבה בבהלה לעבר הנאשם, התרחקה ממנו והזעיקה למקום משטרה. בגין מעשים אלו הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **מעשה מגונה**, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

מהאישום השני עולה, כי ביום 3.7.2016 בשעת לילה, המתינה המתלוננת כ"י לאוטובוס בתחנה בבית שמש. הנאשם הגיע למקום כשהוא שיכור, וידו בתוך מכנסיו. בסמוך לכך, ביקש הנאשם סיגריה ומצית מהמתלוננת והתיישב לידה. בזמן שיש לידה, פנה אליה בשאלות אישיות, ואמר לה כי הוא אוהב אותה. כן פירט הנאשם באוזניה כיצד הוא מביא לביתו "בחורות לבנות", וציין כי ביחד עם חברים שלו "היינו מזיינים אותן כל הלילה את הבחורות הלבנות". בתגובה, קמה המתלוננת מהספסל וניסתה להתרחק מהנאשם. הוא לא חדל מפניותיו אליה כי תשב לידו. כן הצביע הנאשם על איבר מינו עם שתי ידיו ופנה אל המתלוננת באומרו: "בואי נעשה לך כף, נזיין אותך... למה את עומדת? בואי שבי". בהמשך, כשהמתלוננת הנסערת חייגה בטלפון למכר שלה, הנאשם פישק את רגליו, נגע באיבר מנו מעל למכנסיו בעודו מביט במתלוננת. בתגובה, החלה המתלוננת לצעוד במהירות לעבר ביתה, כאשר היא מתקשרת בבהלה לאביה ובודקת כל העת האם הנאשם דולק אחריה, כשהנאשם אכן עושה כן, וזאת עד אשר הגיעה סמוך לביתה. בגין כל אלה, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **הטרדה מינית**, לפי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 ו**פגיעה בפרטיות**, לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

מהאישום השלישי עולה, כי ביום 11.7.2016 בשעת לילה, ירדה המתלוננת ה"ד מהאוטובוס בעיר בית שמש והחלה ללכת משם. בסמוך לכך, פנה אליה הנאשם, בעודו שיכור, וביקש להצטרף אליה. על אף שזו השיבה בשלילה, המשיך הנאשם ללכת בכיוונה, תוך שהוא מרים את חולצתו ומבקש ממנה לבוא עמו. בסמוך לכך, בעקבות דיווח למוקד 100, הגיעו למקום שוטרים ועיכבו את הנאשם. הנאשם סירב לעלות לניידת ואחד השוטרים הודיע לו על מעצרו, אזק את ידיו והעלהו לניידת. במהלך הנסיעה בניידת, קילל הנאשם את השוטרים. נוסף לכך, עת הובל מהניידת לתחנה, שרט הנאשם באמצעות ציפורניו את אחד השוטרים בידו. בגין אישום זה, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **תקיפה חבלנית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

מהלך הדין

הנאשם נעצר ביום 14.6.2019 בשל ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון בתיק הנוסף (מעשה מגונה). בהיעדר חלופת מעצר, הסכים הסיניגור למעצרו עד לתום ההליכים נגדו ביום 31.7.2019.

במסגרת הסדר דיוני הנוגע למכלול תיקיו של הנאשם, אוחד הדיון בכל התיקים, כשבשלב הטעונים לעונש טענו באי-כוח המדינה, מפרקליטות המחוז ומיחידת התביעות.

ראיות לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

במסגרת ראיות לעונש, הוצג גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה, כי לנאשם הרשעה מיום 10.9.2019 (עבירה משנת 2016) בגין חבלה במזיד לרכב, בגינה הוטל עליו מאסר בן 7 ימים. בהקשר זה הוגש כתב האישום וכן גזר הדין באותו תיק.

בנוסף הוגשה הצהרת נפגעת העבירה, המתלוננת ש"א, שהייתה הקורבן למעשה המגונה. המתלוננת ציינה כי הייתה מזועזעת מהמקרה, לא יכולה הייתה לתפקד ואף רעדה מפחד. כתוצאה מהמקרה לא יכולה היתה לסבול מגע של אדם אחר, לרבות בעלה ואמה, והמקרה ממשיך להעסיקה במחשבות טורדות. לדבריה, היא סובלת מפחד במיוחד בלילות.

כמו-כן, הוגשה הצהרת נפגעת העבירה, המתלוננת כ"י, שהייתה הקורבן למעשה הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות. מתלוננת זו הביעה תחושות פחד וחרדה המלוות אותה עד היום, ומשפיעות עליה באופנים שונים. הדבר השפיע על יכולתה לקיים יחסים אינטימיים עם בן-זוגה, שבים ותוקפים אותה סיוטים מאותו אירוע, היא חוששת ללכת בשעות החשכה גם במקומות הומי אדם, והיא טרם פנתה לטיפול פסיכולוגי, בשל תחושות בושה אותן היא נושאת.

טיעונים לעונש

מחד, ב"כ המאשימה בתיק הראשון (תקיפה חבלנית) טען למתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשים, כאשר לדבריו, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ המאשימה ביקש ללמד על דפוס התנהגותו של הנאשם, בשל הדמיון בין התיק מעברו הפלילי לתיק הנוכחי. כמו כן עתר להטיל מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ב"כ המאשימה בתיק הנוסף (תיקי המין והאלימות) עתר להטיל על הנאשם עונש כולל של 12 חודשי מאסר על-סמך מתחמי ענישה להם עתר תוך הפניה לפסיקה.

מאידך, הסניגור היפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להתמכרותו לאלכוהול והיעדר תמיכה מצד משפחתו - היעדר תמיכה שהוביל לכך שלא ניתן היה להציע חלופת מעצר. הסניגור סבר כי ניתן להסתפק בעונש שלא יעלה על 6 חודשי מאסר. לדבריו, בנסיבות אחרות, ניתן היה לעתור לענישה כוללת של מאסר בעבודות שירות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות המיניות שעבר הנאשם, פגעו בערך המוגן של כבוד האדם וחירותו, זכותו לפרטיות. המעשים פגעו באופן לא פשוט באוטונומיה של המתלוננת, בביטחון העצמי הבסיסי ביותר, וביכולתן לקיים יחסים תקינים עם בני זוגן ועם הקרובים להם, בשל החשש ממגע פוגעני. הטראומה הנלווית לביצוע עבירת מין, כרוך שלא בצדק מבחינת המתלוננת, בתחושת בושה, בתחושות של פחד, אימה ואובדן דרך. נזק שכזה קשה לרפא, והוא מצריך התמודדות ארוכת טווח. עבירות האלימות שביצע הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלמות הגוף.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אף לא אחת מן העבירות היא בגדר עבירה מתוכננת. כולן הן פרי מצב השכרות שהנאשם הכניס את עצמו אליו. מדובר בהתנהגות נטולת עכבות ומשולחת רסן המאפיינת את נזקיה של צריכה לרעה של אלכוהול, הידוע כגורם מסיר עכבות. יחד עם זאת הנאשם אחראי באופן בלעדי לכניסה למצבו, וכאשר הוא מסרב לטיפול (כעולה מתיק המעצר, וכאחד הנימוקים להסכמת הסיניגור להותרתו במעצר), אין מדובר במי שיש צפי ממשי לגמילתו ולחזרתו למוטב בהקשר זה; מעשיו של הנאשם הותירו נזקים פיזיים (אצל המתלונן מהאכסניה ואצל השוטר), ונזקים נפשיים לא פשוטים בקרב המתלוננת, כעולה מהצהרותיה; אלמלא הנסיבות שתוארו בכתבי האישום, היה ממשיך הנאשם במעשיו ומסלים אותם ומכאן פוטנציאל הנזק הרב של התנהגותו; מצד אחד הנאשם אחראי למעשים הואיל והכניס את עצמו למצב של שכרות, ומצד שני, בהיעדר רצון ויכולת להיגמל, השכרות שוללת ממנו את יכולתו לבקר את מעשיו ככל אדם בר-דעת - עם זאת אין מדובר בנסיבה לקולא.

מדיניות הענישה הנוהגת - אשר לעבירה של תקיפה חבלנית - ברע"פ 3021/16 **לזובסקי** נ' **מ"י** (מיום 19.4.2016) אושר עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות לנאשם שהיה שוטר וסטר לחשוד, תוך שהוא גורם לו לקרע בעור התוף. שם נקבע מתחם שבין מאסר על-תנאי ל-8 חודשים; ברע"פ 3555/16 **סברי** נ' **מ"י** (מיום 4.5.2016) הסתיים תיק שבו היכו נאשמים במקל אדם שנחשד בגניבה ממכולתם, בעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, על סמך מתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר.

אשר לעבירה של מעשה מגונה - במקרה חמור ממקורנו, שבו צעיר לקח טרמפ צעירה ועשה בה מעשים מיניים תוך הפשטתה וחיכוך בגופה, נגזר על הנאשם מאסר של 8 חודשים, על בסיס מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר [רע"פ 2341/18 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 27.3.2019)]; במקרה אחר החמור ממקורנו, נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשם שנגע בקטינות מעל ומתחת לבגדים כשימש מלווה טיולים, על-בסיס מתחם שבין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר [רע"פ 6300/16 **שנאן** נ' **מ"י** (מיום 18.8.2016)].

אשר לשילוב של מעשים מגונים עם הטרדה מינית, ניתן לפנות לרע"פ 5964/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 12.12.2017) - באותו מקרה, באישום השני דובר על מקרה חמור יותר הכולל נגיעות בחזה מעל בגדים, שם אושר מתחם שבין ענישה מוחשית ללא מאסר ועד חודשי מאסר ספורים. באותו מקרה הנאשם הואשם בעבירות נוספות ונגזר עליו מאסר ממושך; ברע"פ 7869/16 **רבנסרי** נ' **מ"י** (מיום 30.10.2016) הוטל עונש של 6 חודשי מאסר ממש, למרות שהמדינה הייתה נכונה למאסר בעבודות שירות, בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, שנגעו גם לעבירות פדופיליה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחמי הענישה צריכים להיקבע כך:

אשר לתיק הראשון (תקיפה חבלנית והתנגדות למעצר) - בין חודש ל-6 חודשי מאסר;

אשר לתיק הנוסף - האישום הראשון (מעשה מגונה) - בין 4 ל-12 חודשי מאסר;

האישום השני (הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות) - בין חודש ל-6 חודשי מאסר;

האישום השלישי (תקיפה חבלנית) - בין חודש ל-6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם ריצה כבר עונש מאסר ובפועל הוא עצור כמעט חמישה חודשים, והדברים מצוינים הן בגדר הנזק הפוטנציאלי של עונש מאסר, והן בגדר הנזקים שכבר נגרמו לנאשם בגין המעשים שביצע; הנאשם אינו בעל משפחה שפרנסתה תלויה בו, כך שהטלת מאסר לא תגרום נזק בהקשר זה; הנאשם הודה במספר תיקים ובכך חסך זמן ניכר; נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, בהיותו אדם ללא כל תמיכה משמעותית, הפועל בעולם לבדו, כשהוא סובל מהתמכרות שאין לו כוחות של ממש להתמודד עמה; עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, אך ממין העניין.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות שתיארתי, יש למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחמים שקבעתי, כאשר הטלת העונש תשקלל את המתחמים כולם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו;
 - ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של תקיפה סתם או תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וכן עבידה של הטרדה מינית או פגיעה בפרטיות במשך שנתיים מיום שחרורו;
 - ג. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירת מעשה מגונה בתוך שנתיים מיום שחרורו;
 - ח. פיצוי בסך ₪ 1,000 למתלונן בתיק הראשון;
 - ט. פיצוי בסך ₪ 2,000 למתלוננת ש"א בתיק הנוסף (האישום הראשון);
 - י. פיצוי בסך ₪ 2,000 למתלוננת כ"י בתיק הנוסף (האישום השני);
- מובהר, כי על הפיצויים בסעיפים ח'-י' לעיל להיות משולמים עד ליום 1.1.2021, ואם לא ישולמו, יישאו הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.